

På opfordring af viceborgmester Mogens Nyholm, som vi holdt møde med mandag d. 28.juli, gør vi opmærksom på:

Vi er en forsamling af enkeltindivider og grupper, der på forskellig vis - indenfor lovens rammer - protesterer over den umenneskelige behandling, som de mest sårbare grupper i vores samfund udsættes for. Baggrunden er de inhumane reformer, men i høj grad også Randers kommunes måde, at forvalte disse love på.

På mødet blev bl.a. nævnt:

Unge under 30 på kontanthjælp, der "erklæres" uddannelsesegnede, sættes på så lav en indtægt - uden mulighed for lån eller små bijobs, som de studerende har - at de ikke kan opretholde egen bolig. Når de er blevet gjort hjemløse, har man sikret sig, at de ingen steder har at læse lektier/klare et studie. For at undgå hjemløshed kan de i stedet søge mod kriminalitet, prostitution eller sort arbejde - en mærkelig måde, at skabe "gode samfundsborgere" på. Randers kommune kan nøjes med kun at vurdere unge som uddannelsesparate, når der er fundet en uddannelse og den er så nært forestående, at huslejeproblemet kan klare med en ekstrabevilling, men kommunen har ført den modsatte politik: "så mange som muligt ud i uføret".

Gensidig forsørgelsespligt uden ægtefællers rettigheder. Vi har kendskab til mange der må gå fra hinanden eller fra hus og hjem. Par der gennem livet begge har bidraget til deres fælles lille hus, bliver tvunget til at opgive deres hjem. Randers kommune kan registrere alle på kontanthjælp, der rammes af gensidig forsørgelsespligt, hvor det fører til enten tab af hjem eller ødelæggelse af parforhold og protestere til Christiansborg over de umenneskelige konsekvenser.

Jobcentret måde at behandle borgerne på er under al kritik. I løbet af 1 år er det normalt at få 4- 6- forskellige sagsbehandlere. Disse er for en stor dels vedkommende uden relevant faglig uddannelse. Man bliver behandlet som en genstridig ting, ikke som et menneske i krise. Det er så ydmygende, at næsten alle får psykiske problemer og en stor del i så svær grad, at de udvikler egentlige depressioner. I stedet for at støtte folk til at fungere bedre, mister mange den sidste rest af selvtillid og arbejdsevne på grund af kontakten til jobcentret. Vi mener, der bør laves en grundig, uvildig undersøgelse af jobcentret, hvor der indgår en randomiseret undersøgelse af brugerne, herunder deres egen vurdering af deres arbejdsevne og selvtillid før og efter kontakten til jobcentret.

Sygdomsramte borgere rammes på flere måder. De mister efter 5 måneder deres dagpenge og kommer på så lav en sats, at mange også her risikerer at miste deres hjem. De udsættes for at speciallægeerklæringer og egen læges erklæringer underkendes af en lægekonsulent, der end ikke har mødt dem. Kommunen følger lægekonsulentens vurdering, skønt dette ikke er lovligt i følge Mette Frederiksen. Det medfører groteske situationer, hvor bl.a. folk med dårlig ryg afprøves med tungt løftearbejde, hvorefter rygskaden yderligere forværres og måske bliver permanent.

Gratis Praktik og "Nyttejob" Før blev byen, parker og kirkegårde holdt ren af gartnere og deres ufaglærte medhjælpere. I dagligvarer butikkerne blev varer pakket ud og sat på

hylder af en faglært lagerarbejder og hans ufaglærte medhjælpere. Disse mennesker var alle overenskomstansatte, havde en løn på ca. 130 kr. i timen (de ufaglærte) og optjente ret til dagpenge. Nu er næsten alle den slags stillinger nedlagt. Både i det offentlige og det private udføres arbejdet af gratis praktikanter og "nyttejobbere", dem på den lave kontanthjælp går til 35 kr. i timen, resten til ca. 65 kr. i timen. For de, der har fungeret på arbejdsmarkedet i årevis er det dybt ydmygende. De unge får indtryk af, at arbejdsmarkedet ikke er værd at stræbe efter. Kommunen kunne sætte reelle projekter i gang, hvor den arbejdsløse kunne få en overenskomstmæssig midlertidig ansættelse og optjene ret til dagpenge. Det ville vise de unge, at det kan betale sig at arbejde - og at den anerkendelse der følger med bl.a. som løn, giver selvværd.

Løntilskud misbruges af både det offentlige og det private arbejdsmarked. Mange arbejdsløse arbejder i det ene løntilskudsjob efter det andet gennem 2 år, ofte for deres dagpenge med udgifter til transport m.m., hvorefter de har opbrugt deres dagpengeret. Udsigt pga. gensidig forsørgelse er derefter 0 kr. Arbejdsgivere får skjult erhvervstilskud, og har ofte den ene efter den anden uden det fører til egentlige ansættelser. På daginstitutions området har vi eksempler på, at der er foretaget nedskæringer i personalet, hvorefter man kort efter "fylder op" med folk i løntilskud. Hvis en arbejdsplads har haft 2 i løntilskud UDEN det fører til ansættelse, bør arbejdspladsen have karantæne, så de IKKE får løntilskudsfolk i det næste halve år. På den måde kan man sikre, at loven overholdes.

Kommunens menneskesyn. Nedværdigende og ydmygende behandling på jobcentret, fravalg af lægeerklæringer og den berørte borgers egen oplevelse af deres liv, utallige sagsbehandlerskift, som muligvis skyldes, at kendskab til borgeren gør det vanskeligere for sagsbehandleren at fortsætte den umenneskelige behandling, som systemet lægger op til. Den enkelte sagsbehandler er i klemme mellem på den ene side kommunens holdning: "jo mere rædselsfuldt det er at være i kontakt med systemet, jo hurtigere får vi folk ud" - på den anden side den fortvivlelse og eller vrede, som de ramte borgere reagerer med. Sagsbehandleren kan bukke under for den stress denne klemme medfører, - eller hun kan udvikle et forsvar, hvor borgeren ikke opleves som et menneske i nød, men som en "besværlig genstand", dermed mindskes ondskaben i den behandling, som borgeren udsættes for. DET ER RANDERS BYRÅD, DER ER ANSVARLIG FOR DETTE MENNESKESYN.

Vi gir ikke op. Rigtig mange mennesker reagerer med isolation og skam, når de udsættes for ydmygende behandling og mange har i forvejen hverken kræfter til at anke, klage eller protestere. Vi der har kræfterne vil fortsætte med at protestere. Vi vil på alle lovlige og gerne humoristiske måder vise, at de reformramte ikke er alene - der er mange andre, der også lider under reformhelvedet. Vi bliver flere og flere og finder på flere og flere måder, at synliggøre problemerne på.

VI GIR IKKE OP FØR BORGERENE FÅR EN ANSTÆNDIG BEHANDLING.

Med venlig Hilsen På mange enkeltindivider og grupperes vegne

Marianne Grann

Lise Baastrup